

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 8P/50/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614201055
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kralovičová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2015:1614201055.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou JUDr. Andreou Kralovičovou, vo veci starostlivosti o maloletého X. N., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, bytom ako matka, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Malacky, Záhorácka ul. č. 2942/60A, dieťa rodičov: F. M., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, trvale bytom B.G.. XXX a X. N., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, trvale bytom I., M. ul. č. XXX/XX, t.č. umiestneného v Ústave na výkon trestu odňatia slobody E., O. X.. XX, o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, takto

rozhodol:

Súd zveruje maloletého X. N., nar. XX.XX.XXXX. do osobnej starostlivosti matky.

Otec je povinný prispievať na výživu maloletého X. výživným vo výške 50 Eur mesačne, počnúc 01.02.2014, ktoré výživné bude zasielať k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Zročné výživné za obdobie od 01.02.2014 do 20.10.2015 vo výške 833,56 Eur súd povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach po 20 Eur spolu s bežným výživným, počnúc vykonateľnosťou tohto rozhodnutia, pod stratou výhody splátok a hrozbou exekúcie.

Do zaplateného výživného za obdobie od 01.02.2014 do 31.08.2015 sa započítava suma 216,44 Eur.

Vo zvyšku súd návrh matky zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom podaným tunajšiemu súdu dňa 30.01.2014 sa matka domáhala úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, žiadala, aby súd zveril maloleté dieťa do jej osobnej starostlivosti, otca zaviazal prispievať mesačne na jeho výživu výživným vo výške 150 Eur mesačne, počnúc od podania návrhu. Uviedla, že s otcom maloletého dieťaťa nie sú manželia, od roku 2013 nežijú v spoločnej domácnosti.

Nakoľko sa otec nachádza v Ústave na výkon trestu odňatia slobody E., bol dňa 24.06.2015 vypočutý dožiadaným Okresným súdom Levice. Uviedol, že s návrhom matky súhlasí.

Na posledné pojednávanie vo veci nariadené na deň 20.10.2015 sa otec maloletého dieťaťa nedostavil, súhlasil, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

Na predmetné pojednávanie sa nedostavila ani matka maloletého dieťaťa, hoci bola riadne a včas predvolaná, svoju neúčast' neospravedlnila, nepožiadala o odročenie pojednávania.

Preto súd s poukazom na ustanovenie § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku konal a rozhodol v neprítomnosti rodičov maloletého dieťaťa za súčasného rešpektovania ústavne garantovaných práv ostatných účastníkov konania (článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

Zástupca kolízneho opatrovníka sa k návrhu matky v časti zverenia maloletého do jej osobnej starostlivosti pripojil, v časti určenia výživného ponechal výšku na úvahu súdu, poukázal na skutočnosť, že otec je vylúčený z výkonu trestu a nemá možnosť dosahovať adekvátny príjem.

Súd vykonal dokazovanie vypočítaním prítomných účastníkov, oboznámil sa s rodným listom maloletého dieťaťa, so spisom dožiadaného Okresného súdu Levice č. 10Pd 7/2015, potvrdeniami o príjmoch otca, potvrdením ÚPSVaR Malacky o poberaní štátnych sociálnych dávok matkou, rozsudkom Okresného súdu Námestovo č. 5C 307/01 zo dňa 17.01.2002, trestným rozkazom Okresného súdu Malacky č. 3T 155/2013 zo dňa 15.10.2013, trestným rozkazom Okresného súdu Malacky č. 3T 3/2014 zo dňa 21.02.2014, správami ÚVTOS E. zo dňa 27.03.2015 a zo dňa 28.09.2015, ako aj ostatným obsahom spisovej dokumentácie a zistil, že rodičia maloletého dieťaťa nie sú manželia, otcovstvo k maloletému bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov pred príslušným orgánom matričného úradu, rodičia žili v spoločnej domácnosti do marca 2013 (t.j. do nástupu otca do výkonu trestu odňatia slobody).

Matka maloletého je slobodná, má jednu ďalšiu vyživovaciu povinnosť - k maloletej I. M., nar. XX.XX.XXXX, otcovstvo k maloletej nie je určené (podľa vyjadrenia matky je otcom otec maloletého X.). Spoločne s maloletými deťmi, svojou matkou a dospelými súrodencami žije v rodinnom dome, ktorý patrí do vlastníctva jej matky; na úhrade nákladov domácnosti sa podieľa pomerne. Matka je na rodičovskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok vo výške 203,20 Eur mesačne a prídavky na dve deti vo výške 47,04 Eur mesačne.

Otec je slobodný, od 05.03.2013 je vo výkone trestu, trestným rozkazom Okresného súdu Malacky č. 3T 155/2013 zo dňa 15.10.2013 bol odsúdený za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovanie so zbraňami spolupáchateľstvom podľa § 20 k 294 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, trestným rozkazom Okresného súdu Malacky č. 3T 3/2014 zo dňa 21.02.2014 bol odsúdený za pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru § 218 ods. 2 Trestného zákona. Predpokladaný koniec trestu má stanovený na deň 21.11.2016.

Vo výkone trestu je zaradený v pracovnom procese s odmenou odsúdeného vo výške cca 129 Eur mesačne netto (v období od marca 2015 do augusta 2015); z odmeny odsúdeného je otcovi zrážané výživné pre maloletého X. (v období od 01.02.2014 do 31.08.2015 v celkovej výške 216,44 Eur). Nakoľko má otec dve ďalšie vyživovacie povinnosti - k deťom N., k v súčasnosti plnoletej I., nar. XX.XX.XXXX a maloletej N., nar. XX.XX.XXXX, pochádzajúcim z jeho prvého manželstva, z odmeny odsúdeného mu je na základe exekučného príkazu súdneho exekútora JUDr. Mgr. Vladimíra Zachara, PhD. zrážané výživné aj pre ne. Práva a povinnosti k deťom Kubánikovým boli upravené rozsudkom Okresného súdu Námestovo č. 5C /307/01 zo dňa 17.01.2002, ktorým súd rozviedol prvé manželstvo otca a ohľadom výkonu rodičovských práv a povinností schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej boli maloleté deti zverené do starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na výživu sumou 500 Sk mesačne, na každé z detí. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.02.2002.

Maloletý X. je zdravý, materskú školu zatiaľ - pre nedostatok voľného miesta nenavštevuje.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnostiam rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť za strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 3 Zákona o rodine ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo ho zakáže.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 4 Zákona o rodine ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 5 Zákona o rodine ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa použijú primerane.

Podľa § 28 ods. 1 Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä

- a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa,
- b) zastupovanie maloletého dieťaťa,
- c) správa majetku dieťaťa.

Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práv a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

Podľa § 36 ods. Zákona o rodine, veta prvá a druhá, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti.

Súd konštatuje, že úprava zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jednému z rodičov prichádza do úvahy v prípade, ak rodičia spolu nežijú, ani sa spoločne nepodieľajú sa na úhrade nákladov domácnosti. Vzhľadom k zisteným skutkovým okolnostiam súd konštatuje, že v danom prípade boli naplnené zákonné podmienky, na základe ktorých je úprava zverenia maloletého dieťaťa nevyhnutná, keďže rodičia spolu nežijú, tento stav nie je prechodný a o výkone týchto práv sa rodičia nedohodli.

Na základe šetrenia kolízneho opatrovníka neboli zistené žiadne nedostatky v starostlivosti matky o maloleté dieťa, matka riadne vykonáva svoje povinnosti vyplývajúce z rodičovstva a starostlivosť, ktorú dieťaťu poskytuje, je v záujme jeho výchovy, zdravia a všestranného rozvoja. Súd pri rozhodovaní rešpektoval citové väzby maloletého dieťaťa, ako aj skutočnosť, že matka sa o maloletého riadne stará, zabezpečuje mu zdravé rodinné prostredie, poskytuje sústavnú osobnú starostlivosť, preto rozhodol o zverení maloletého Daniela do osobnej starostlivosti matky, ktorá spôsobom svojho života dáva záruku, že osobnú starostlivosť bude vykonávať v záujme maloletého dieťaťa. Súd súčasne konštatuje, že zverením dieťaťa do starostlivosti jedného z rodičov nie je dotknuté právo druhého z rodičov, teda všetky rodičovské práva a povinnosti k maloletému dieťaťu ostávajú zachované. Ide o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností v bežných veciach, ktoré vyplývajú a súvisia len s osobnou starostlivosťou o maloleté dieťa.

Vzhľadom k tomu, že rodičia spolu nežijú, o maloletú sa riadne stará matka, so zverením do jej starostlivosti súhlasil ako otec nachádzajúci sa vo výkone trestu, tak aj kolízny opatrovník maloletého dieťaťa, súd zveril maloletú do starostlivosti matky.

Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine, rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

Podľa § 63 ods. 2 Zákona o rodine u rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nerealizoval.

Podľa § 62 ods.1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 veta prvá, Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 76 ods. 3 Zákona o rodine v prípade omeškania povinného s plnením výživného určeného rozhodnutím súdu, má oprávnený právo požadovať úroky z omeškania z nezaplatenej sumy podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 76 ods. 4 Zákona o rodine plnenie výživného povinným sa započítava najprv na istinu a až po uhradení celej istiny sa započítava na úroky z omeškania.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 154 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 163 ods. 2 O.s.p. rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti k maloletým deťom je treba mať na zreteli, že zaistenie tejto výživy sa týka nielen výživy vo vlastnom slova zmysle, ale všetkých nevyhnutných potrieb pre život kultúrneho človeka. Pre posúdenie schopností a možností rodiča v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové (prípadne aj majetkové) pomery, ale jeho reálne zárobkové (prípadne aj majetkové) možnosti, dané okrem iného jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností a pod. (R 27/1970). V rozhodovaní o rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k dieťaťu bude vyjadrená zásada úmernosti životnej úrovne dieťaťa životnej úrovni rodičov, aby aj zvýšené potreby, ktoré možno dieťaťu z príjmu otca poskytnúť, boli zabezpečené výživným určeným v zodpovedajúcej miere (R 14/1966).

Pri ustálení výšky výživného súd vychádzal zo zistených majetkových a príjmových pomerov oboch rodičov, zohľadnil osobnú starostlivosť matky o dieťa (len jej starostlivosť), vek dieťaťa, jeho zdravotný stav, vývojové potreby, ako aj celkový vývoj životných nákladov. Procesom dokazovania súd zistil, že matka je toho času na rodičovskej dovolenke, okrem maloletého X. má jednu ďalšiu vyživovaciu povinnosť - k maloletej I. M., nar. XX.XX.XXXX, žije v domácnosti svojej matky spoločne s ďalšími súrodencami. Jej jediným príjmom je rodičovský príspevok vo výške 203,20 Eur mesačne a prídavky na dve deti vo výške 47,04 Eur mesačne. Súd súčasne posudzoval pomery povinného. Otec maloletého je od 05.03.2013 vo výkone trestu odňatia slobody, s predpokladaným dátumom prepustenia 21.11.2016. Vo výkone trestu je pracovne zaradený s odmenou odsúdeného vo výške cca 129 Eur mesačne netto; z odmeny odsúdeného je mu stfhané výživné (na maloletého X. a deti N.). Vzhľadom k možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom povinného má súd za to, že otec maloletého nie je v súčasnej dobe schopný plniť si vyživovaciu povinnosť k maloletému X. v rozsahu navrhovanom matkou (vo výške 150 Eur mesačne), preto aj s prihliadnutím na jeho pomery pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody rozhodol tak, že uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 50 Eur mesačne a vo zvyšku návrh matky zamietol.

Čo sa týka počiatku zvýšenia výživného, súd vychádzal zo zmeny pomerov u maloletého X. - i keď je možné výživné pre maloleté dieťa priznať i spätne, najviac však na dobu 3 rokov od podania návrhu (§ 77 ods. 1 ZR), matka spätne výživné priznať nežiadala, preto sa súd spätným výživným nezaoberal, keďže v konaní neboli na takéto rozhodnutie preukázané dôvody hodné osobitného zreteľa a výživné priznal počnúc od podania návrhu.

Pri určení výšky výživného zohľadnil súd finančné plnenie otca vo výške 216,44 Eur (suma výživného, ktorá bola otcovi zrazená z odmeny odsúdeného ÚVTOS E. v období od 01.02.2014 do 31.08.2015). Zročné výživné za obdobie od 01.02.2014 do 20.10.2015 po započítaní 216,44 Eur predstavuje 833,56 Eur (11 mesiacov x 50 Eur + 10 mesiacov x 50 Eur - 216,44 Eur). Zročné výživné pre maloletého povolil súd otcovi splácať v mesačných splátkach po 20 Eur spolu s bežným výživným počnúc vykonateľnosťou tohto rozhodnutia, vzhľadom na nepriaznivú situáciu otca.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. I , písm. a) O. s .p., nakoľko sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom tunajšieho súdu, písomne vo dvoch vyhotoveniach, s náležitosťami podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 205 ods. I O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáhať.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 162 ods. 1 O.s.p., pri rozsudkom predbežne vykonateľných plyní lehota na plnenie od ich doručenia.

Podľa § 162 ods. 2 O.s.p., predbežne vykonateľné rozsudky sú rozsudky odsudzujúce na plnenie výživného alebo pracovnej odmeny za posledné tri mesiace pred vyhlásením rozsudku.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona /zákon č. 233/95 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení/.